

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-01257/2011-01

Дана: 24.априла 2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Ж. Ј. из Инђије**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 24.априла 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Ж.Ј. из Инђије** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05- 00139/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Ж.Ј. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Општинском суду у Инђији, пријаву за избор подноси за Виши суд у Новом Саду и Сремској Митровици, Основни суд у Новом саду, Сремској Митровици, Прекршајни суд у Новом Саду, Сремској Митровици и Руми.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднела пријаву за избор.

Против те одлуке подноси Уставну жалбу, а из разлога:

- Пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност;
- Да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да јој се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;
- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашене службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу резултата рада истиче да је у посматраном периоду имала укинutih одлука у 2006.години 37,36%, 2007.године 19,72% и 2008.године 14,81%, уз остварење нормe и то 2006.године 149,69%, у 2007.години 129,03% и у 2008.години 145,01%, као и да је имала застарелих предмета али не њеном кривицом, већ из разлога процесне немогућности вођења поступка и то 2006.године 26 предмета, у 2007.години 4 и у 2008.години 7 предмета.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да јој се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да јој је било ускраћено право на правично суђење. Предлаже да се њена Уставна жалба усвоји, побијана одлука укине и наложи Високом савету поновно одлучивање по пријави.

Одлуком Високог савета судсва број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 205 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунила критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче, да је у тренутку извора била на сталној судијској дужности, па како се налазила на сталној судијској дужности и сматра да испуњава све критеријуме и требало је да буде изабрана за судију. Дато образложење сматра паушалним, односно, да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда, истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан, па да стога није ни могао да одлучује, ни каснијим избором осталих чланова; потом да је озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС, јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су били у пословном односу; да су седнице за јавност биле затворене; да је ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити јој је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни, да је одлука необразложена, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге; да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве, да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу, као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радила нити непосредно вишег суда, а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побијане одлуке.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00139/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 205, те су дати разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 3, 6, 7 и 9 Одлуке о критеријумима и мерилима за избор судија и председника судова, а у разлозима се у битноме наводи:

„Разлози за сумњу су се образовали у погледу стручности и оспособљености. Подносилац жалбе Ј.Ж. је била судија Општинског суда у Инђији. Радилa је кривичну реферaду у којој је остварила оријентациону норму те су њени резултати у погледу квантитета оцењени као добри. Међутим, у погледу квалитета она није постигла задовољавајуће резултате будући да су у 2006.години од 82 ожалбених К одлука, само 36 биле потврђене што је 43,90%, преиначених је било 14 што је 17,07% и чак 32 укинуте што је 39,02%, а од 9 ожалбених Кв одлука потврђених је било 6 што је 66,67%, преиначених 1 што је 11,11% и укинутих 2 што је 22,22%. У 2007.години од 64 ожалбених К одлука, само 37 је било потврђених што је 57,81%, преиначених је било 15 што је 23,44% и 12 укинутих што је 18,75%, а од 4 ожалбених Кв одлука потврђених је било 3 што је 75% и 1 преиначена што је 25%. У 2008.години од 47 ожалбених К одлука само 29 је било потврђених што је 61,70%, преиначених 10 што је 21,28% и укинутих 8 што је 17,02%, а од 7 ожалбених Кв одлука све су биле потврђене. Високи савет судства је оценио да постигнути резултати нису задовољавајући поготово када се има у виду да је у питању кривична реферaда.

Писмене отправке одлука је неблаговремено израђивала. У 2006.години је 3 одлуке израдила у року између 30 и 60 дана, у 2007.години је 13 одлука израдила у року између 30 и 60 дана и 6 након 60 дана, а у 2008.години је 19 одлука израдила у року између 30 и 60 дана и 8 одлука након 60 дана. Примери: у предмету пословни број К-319/05 објавила пресуду 04.02.2008.године а отправила 30.10.2008.године; у предмету пословни број К-160/08 је објавила пресуду 25.03.2008.године, а отправила је 19.11.2008.године; у предмету пословни број К-137/07 је објавила пресуду 26.05.2008.године, а отправила 12.11.2008.године; у предмету пословни број К-348/07 је објавила пресуду 31.01.2008.године а отправила 19.11.2008.године.

У раду подносиоца жалбе су запажени пропусти јер је у више предмета у којима је поступала наступила застара поступка. Примери: у предмету пословни број К.203/05 је застара наступила 25.09.2008.године, у предмету пословни број К.212/05 застара је наступила 12.05.2008.године, у предмету пословни број К.310/03 оптужни предлог је поднет 21.03.2001.године а застара наступила 17.05.2007.године.

У многобројним предметима подносилац жалбе није поступала тако да није одржавала главне претресе. Примери: у предметима који су у уписнику уведени у 2007.години није било главног претреса у тој години и то у предмету пословни број К-97/07, К.107/07, К.128/07, К.133/07, К.197/07, К.248/07, К.265/07, К.287/07, К.295/07, К.303/07, К.311/07, К.320/07, К.442/07, К.430/07. У следећим предметима није одржан главни претрес ни у 2006.години ни у 2007.години: К.13/06, К.59/06, К.75/06, К.91/06, К.98/06, К.125/06, К.145/06, К.147/06, К.160/06, К.162/06, К.169/06, К.170/06, К.176/06, К.188/06, К.191/06, К.197/06, К.206/06, К.236/06, К.457/06. У предмету К.22/06 је одржан главни претрес 11.09.2006.године те у предмету К.488/08 један главни претрес 29.04.2009.године, у К.65/07 је одржан један главни претрес 15.11.2007.године као и у К.105/08 у коме је одржан један главни претрес 27.02.2008.године. У следећим предметима није било главних претреса: К.38/06, К.47/06, К.247/06, К.248/06, К.21/08, К.97/08, К.78/06, К.112/06, К.139/06, К.219/06, К.278/06, К.157/08, К.344/06, К.496/08, К.343/08, К.334/08, К.286/08, К.285/08 и у К.256/08. У предмету К.13/08 није било главног претреса у у 2008.години. У предметима К.221/06, К.222/06, К.228/06, К.242/06, К.226/06 главни претрес није одржан ни у 2006.ни у 2007.години ни у 2008.години.“

На основу изнетог констатовано је да није испунила критеријум стручности и оспособљености, односно услове за избор из члана 45 Закона о судијама, па је констатован престанак судијске дужности са 31.12.2009.године у смислу одредбе члана 101 Закона о судијама.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложила своје наводе на рочишту одржаном дана 16.01.2012.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Инђији, Извештај Основног суда у Сремској Митровици, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора је на рочишту одржаном дана 16.01.2012.године дала своје изјашњење. Приговорила је процедури прибављања података које су се односили на доношење Одлуке првог састава ВСС од 14. јуна 2010. године и навела да је наведена Одлука без аргументације, без образложених основа сумње, те да садржи само неосноване тврдње, и наводи да на основу такве Одлуке ни једном судији није могла престати судијска функција. У свом излагању се осврнула на Правила за примену критеријума и мерила, те резултате свог рада, наводе из поменуте Одлуке и навела своје мишљење по питању испуњености појединачних критеријума из члана 14 Одлуке о критеријумима и мерилима. По питању испуњености оријентационе норме, навела је да је у посматраном периоду испунила трогодишњу норму која процентуално износи 141%, што сматра више него одличним резултатом. У погледу броја мериторно решених предмета, навела је да је 97% одлука решила мериторно, а 3% на други начин, и да је то најбољи резултат у суду у коме је радила. По питању броја отворених расправа пред Вишим судом, истиче да ни једног таквог предмета није било, као ни предмета у којима је расправа, односно главни претрес у случају подносиоца приговора, поново отворена. У погледу критеријума испуњености коефицијента ажурности, сматра да је имала велики број предмета у раду, те да нема

основа да се судији са испуњеном нормом и великим бројем урађених предмета, критеријум ажурности ставља на терет. Што се тиче неблаговремено израђених одлука, истиче да наведени критеријум није доведен у везу са бројем урађених одлука и наводи да је урадила укупно 966 одлука, од чега је 5 % одлука израђено након рока од 30, односно 60 дана, као и да је њен резултат други најбољи резултат у суду у коме је радила. Додала је да је урадила велики број предмета као и да није имала помоћ судијског помоћника него је све одлуке израдила сама, те да сматра да је испунила и овај критеријум. Такође је навела да је ВСС податке о времену објављивања и експедовања одлука недозвољено користио, обзиром да таквих података нема у званичним Т2 обрасцима, те да такве податке не треба ни разматрати. У погледу броја решених старих предмета, наводи да је по резултатима боља у односу на просек суда, а по питању критеријума застарелих предмета сматра да је исти недовољно дефинисан, те да се не може ставити на терет. Истиче да је у њеном случају стављање наведеног критеријума на терет необразложено и истиче да је њена реферада бројила 550 предмета, те да није било практичне могућности да се спречи застарелост појединих предмета услед преоптерећености у раду. По питању броја преиначених и укинутих одлука, наводи да је према резултатима у просеку суда и додаје да је велики број одлука укинут због промене правне квалификације дела услед ступања на снагу новог КЗ, да су неки предмети застарели у Окружном суду услед његове преоптерећености послом. Такође је дала своје изјашњење по питању предмета из 2006, 2007 и 2008 године који нису заказани у години пријема или следећој и навела да су то предмети из 2007 и 2008 године који једини могу бити нови, обзиром да би се предмети из 2006 године у 2008 години могли оквалификовати као стари предмети. Истакла је да је утврдила, након провере предмета и извештаја, да је од 62 предмета који се наводе, трећина завршена, те не може бити тачна тврдња да ти предмети нису заказивани, да је од 33 предмета из 2006 године 18 предмета решено, што је за годину када је предмет први пут стари, одличан резултат, што је случај и са временом израде одлука, обзиром да од укупно 22 решена предмета, у половини предмета су одлуке израђене у року до 8 дана, а у другој половини до 15 дана, са тим да су у року од 15 до 30 дана израђена два предмета.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршила судијску дужност и као судија Општинском суду у Инђији, те да је остварила следеће резултате:.

2006.године

Ки предмета у раду 39 решени.

Кри+Крм+Кри-пов+Кр у раду 75 решено 71

К предмета у раду 439, од којих 159 пренетих старих предмета, примљено нових 160, решено 146 од којих 58 старих предмета, 3 одлуке израђене у року од 30 до 60 дана, 82 ожалбене одлуке, 36 потврђених или 43,90%, 14 преиначених или 17,07% и 32 укинуте или 39,02%, застарело гоњења у 26 предмета.

Кв предмета у раду 56 решено 54, 9 ожалбених 6 потврђених, 1 преиначена и 2 укинуте или 22,22%.

Остварење норме 149,69%.

2007.године

Ки предмета у раду 19 решени, 3 ожалбене 1 потврђена и 2 укинуте или 66,66%.

Кри+Крм+Кри-пов+Кр у раду 96 решено 94, 4 одлуке израђене у року од 30 до 60 дана, 3 након 60 дана.

К предмета у раду 353, од којих 115 пренетих старих предмета, примљено нових 110, решено 137 од којих 49 старих предмета, 9 одлуке израђених у року од 30 до 60 дана, 3 након рока од 60 дана, 64 ожалбене одлуке, 37 потврђених или 57,81%, 15 преиначених или 23,44% и 12 укинуге или 18,75%, застарело гоњење у 4 предмета.

Кв предмета у раду 41 решено 40, 4 ожалбене 3 потврђене, 1 преиначена.
Остварење норме 129,03%.

2008.године

Ки предмета у раду 28 решени.

Кри+Крм+Кри-пов+Кр у раду 145 решено 140, 13 одлука израђених у року од 30 до 60 дана, 6 након 60 дана.

К предмета у раду 357, од којих 89 пренетих старих предмета, примљено нових 133, решено 151 од којих 45 старих предмета, нерешено на крају 206 предмета од којих 52 стара предмета, 6 одлука израђених у року од 30 до 60 дана, 2 одлука након 60 дана, 47 ожалбених одлука, 29 потврђених или 61,70%, 10 преиначених или 21,28% и 8 укинугих или 17,02%, застарелост гоњења у 7 предмета.

Кв предмета у раду 56 решено 47, 7 ожалбених потврђене.
Остварење норме 145,01%.

Време израде одлука утврђено је на основу извештаја Основног суда у Сремској Митровици, па је утврђено да је у 2006.години израдила три одлуке до 60 дана, а да је просек одељења био 2,05 одлука; у 2007.години у 9 предмета је израдила одлуке до 60 дана а просек одељења је био 6,56 одлука, до у 3 предмета је одлуке израдила након рока од 60 дана, уз просек одељења од 2,19 одлука, а најдужи рок израде одлуке је био у једном предмету у којем је расправа закључена 04.09.2007.године, а одлука израђена и експедована 10.09.2008.године, па је рок израде одлуке 371 дан; у 2008.години у 6 предмета је одлуке израдила у року од 30 до 60 дана, просек одељења 3,97 одлука, док је у три предмета одлуку израдила у року након 60 дана, просек одељења је био 1,35 одлука, с тиме да је најдужи рок израде одлуке био 103 дана

На основу извештаја Основног суда у Сремској Митровици од 11.01.2012.године утврђено је да у следећим предметима:

К-97/07, задужена:12.01.2007. године, први главни претрес заказан за 16.11.2009. године;

К-107/07, списом није била задужена.

К-128/07 задужена:30.01.2007.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;

К-133/07, задужена:12.02.2007.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;

К-197/07, задужена: 30.03.2007.године, први главни претрес заказан за 11.09.2009.године;

К-248/07, задужена: 14.05.2007 године, први главни претрес заказан за 23.02.2009.године;

К-265/07, задужена: 05.06.2007.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;

K-287/07, задужена: 28.06.2007.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;

K-295/07, задужена: 06.07.2007.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;

K-303/07, задужена: 17.07.2007.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;

K-311/07, задужена: 26.07.2007.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;

K-320/07, задужена: 09.08.2007.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;

K-442/07, задужена: 07.12.2007.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;

K-430/07, задужена: 23.11.2007. године, први главни претрес заказан за 17.06.2009.године;

K-13/06, задужена: 10.01.2006. године, први главни претрес заказан за 18.04.2008.године;

K-59/06, задужена:12.01.2006. године, први главни претрес заказан за 07.03.2008. године;

K-75/06, задужена: 12.01.2006. године, први главни претрес заказан за 19.05.2008. године;

K-91/06, задужена: 23.01.2006. године, први главни претрес заказан за 21.04.2008 године;

K-98/06, задужена: 03.02.2006. године, први главни претрес заказан за 12.03.2008. године;

K-125/06, задужена: 24.02.2006. године, први главни претрес заказан за 16.05.2008. одине;

K-145/06, задужена: 14.03.2006. године, први главни претрес заказан за 12.12.2008.године;

K-147/06, задужена: 15.03.2006. године, први главни претрес заказан за 10.03.2008.године;

K-160/06, задужена: 30.03.2006.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;

K-162/06, задужена: 05.04.2006. године, први главни претрес заказан за 25.08.2006.године;

K-169/06, задужена: 05.04.2006. године, први главни претрес заказан за 03.11.2008.године;

K-170/06, задужена: 05.04.2006. године, први главни претрес заказан за 23.05.2008.године;

K-176/06, задужена: 10.04.2006. године, први главни претрес заказан за 19.03.2008.године;

K-188/06, задужена: 20.04.2006. године, први главни претрес заказан за 30.01.2008.године;

K-191/06, задужена: 28.04.2006. године, први главни претрес заказан за 07.11.2008.године;

K-197/06, задужена: 04.05.2006. године, први главни претрес заказан за 03.03.2008.године;

K-206/06, задужена:09.05.2006. године, први главни претрес заказан за 21.12.2006. године;

K-236/06, задужена:06.06.2006. године, први главни претрес заказан за 14.11.2008. године;

K-457/06, задужена: 06.12.2006. године, први главни претрес заказан за 12.11.2008.године;

K-488/08, задужена: 12.12.2008. године, први главни претрес заказан за 29.04.2009.године;

K-65/07, задужена: 05.01.2007. године, први главни претрес заказан за 15.11.2007. године;

K-105/08, задужена: 24.01.2008. године, први главни претрес заказан за 27.02.2008.године;

K-38/06, задужена: 11.01.2006.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;

K-47/06, задужена: 11.01.2006.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;

K-247/08, задужена: 29.05.2008.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;

K-248/08, задужена: 05.06.2008.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;

K-21/08, задужена: 21.01.2008. године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;

K-97/08, задужена: 24.01.2008.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;

K-78/06, задужена: 12.01.2006.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;

K-112/06, задужена: 10.02.2006.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;

K-139/06, задужена: 07.03.2006.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;

K-219/06, задужена: 29.05.2006.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;

K-278/06, задужена: 28.06.2006.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;

K-157/08, задужена: 25.02.2008.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;
K-344/06, задужена: 29.09.2006.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;
K-496/08, задужена: 16.12.2008.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;
K-343/08, задужена: 08.10.2008.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;
K-334/08, задужена: 26.09.2008.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;
K-286/08, задужена: 18.07.2008.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;
K-285/08, задужена: 17.07.2008.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;
K-256/08, задужена: 02.07.2009.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;
K-13/08, задужена: 18.01.2008. године, први главни претрес заказан за 15.06.2009.године;
K-221/06, задужена: 30.05.2006. године, први главни претрес заказан за 18.02.2009.године;
K-222/06, задужена: 31.05.2006. године, први главни претрес заказан за 27.02.2009.године;
K-228/06, задужена: 02.06.2006. године, први главни претрес заказан за 23.02.2009.године;
K-242/06 задужена:09.06.2006.године, главни претрес није заказан до краја 2009.године;
K-226/06 списом није била задужена.
K-344/08, списом није била задужена.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Наиме, критеријум стручности се има одредити према члану 5 Правила, којим је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност
и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узеће се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је поступала у посматраном периоду у кривичној материји, па се стога квалитет рада, као задовољавајући квалитет сходно Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности сматра уколико проценат укинutih одлука разматраних по жалби пред вишим судом за судију општинског суда у кривичној материји не прелази 15%. Подносилац приговора је у свим посматраним годинама имала проценат укинutih одлука, у кривичној првостепеној материји, далеко изнад 15%, али и изнад просека одељења, како је то прописано одредбом члана 5 Правила, дакле 2006.године имала је укинutih 39,02%, а просек одељења је био 34,97%, у 2007.години 18,75%, с тиме да је просек одељења био виши и износио је 22,35%, а у 2008.години 17,02%, док је просек одељења био 16,08%. Поред тога у 2006.години у материји Кв имала је укинutih 22,22%, а у 2007.години у истрази 66,66% укинutih одлука. Дакле подносилац приговора је у свим годинама у односу на Мерила имала груба одступања, а у две године и у односу на просек одељења. Поред тога, разматрајући испуњеност критеријума стручности подносиоца приговора, Високи савет судства је имао у виду и проценат преиначених одлука. Процент преиначених одлука је у свим посматраним годинама био изузетно висок, дакле у 2006.години 17,07%, у 2007.години 23,44%, а у 2008.години 21,28%. Не разматравши појединачне разлоге који су доводили до преиначења, а исто није наступало само из разлога ступања на снагу новог кривичног законика, већ и због одлуке о казни, погрешног пресуђења и слично, може се констатовати да је подносилац приговора уз укинute одлуке имала низак проценат потврђених одлука. Овиме је својим радом подносилац приговора стварала правну несигурност, а коју судија својим одлукама мора обезбедити. Чињеницом да су подносиоцу приговора одлуке често укидане, доприносила је и да поступци њеном кривицом трају неосновано дуго. Разлози преиначења које је Високи савет судства имао у виду, поред оних које наступају по сили закона, јесу и разлози који указују да подносилац приговора не поседује довољан ниво стручности, јер у истоветним ситуацијама није поступала једнако према странкама, што је условљено искључиво добрим познавањем процесног и материјалног права. Отуда се закључује да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности.

Основано је изражена сумња и у испуњеност критеријума оспособљености.

Одредбом члана 6 Правила прописано је да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у 2006., 2007. и 2008.години испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просека одељења, и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања у односу на најмање један од следећих мерила, па тако се наводи одлука израђених по истеку 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења у којем је радио.

Подносилац приговора овај критеријум не испуњава из више разлога. У првом реду услед чињенице да је у свим посматраним годинама имала велики број одлука израђених

ван рока, а при том и изнад просека одељења. Уколико се узме у обзир и рокови израда одлука који су у појединим случајевима трајали и дуже од годину дана, тада се и сходно одредби члана 16 Мерила може закључити да је подносилац приговора судијску дужност вршила несавесно. Посебно чињеница да је у материји истражних радњи, а у којој материји је имала мали број предмета у раду, који по својој природи се решавају на једноставан начин и предузимањем по правилу једне радње у поступку, одлуку у таквим предметима у знатном броју израђивала не само после рока од 30 дана, већ и након рока од 60 дана. Овиме не само да се ускраћује право на суђење у разумном року, већ и истрага која је хитан део кривичног поступка искључивом кривицом судије траје неразумно дуго.

Из прибављеног извештаја од стране Основног суда у Сремској Митровици, као и на основу изражене сумње у погледу испуњености критеријума оспособљености у одлуци првог састава Високог савета судства, утврђено је да подносилац приговора није заказивала први главни претрес у законом прописаним роковима. Наиме одредбом члана 309 став 2 Законика о кривичном поступку, председник већа је у обавези да главни претрес закаже у року 15 дана од дана ступања на снагу оптужнице, а ова одредба је важила од 01.07.2007.године, док је према ранијем Законику о кривичном поступку судија ову обавезу имао у року од 2 месеца од дана ступања оптужнице на снагу. Уколико судија није поступио по овај обавези био је дужна да председнику суда о истоме обавести. Подносилац приговора у великом броју предмета главне претресе је заказивала по протеку више година, или их у великом броју предмета и по протеку 3 и више година није ни заказала, а обавештења председнику суда о разлозима незаказивања не постоје. Овиме не само да је подносилац приговора поступала супротно императивним процесним одредбама, већ оваквим начин поступања према предметима, се да закључити да је подносилац приговора поступала несавесно, те да код исте не постоји изражена свест о друштвеној одговорности вршења судијске дужности.

Подносилац приговора је и поред овога у раду имала велики број старих предмета и по том броју, иако је и просек суда био висок, била ван просека, дакле у 2006.години имала у раду 158 стари предмет на почетку године, просек одељења је био 131 предмет, решила 58 стари предмет, а просек одељења је био 56, у 2007.години у раду на почетку године је имала 115 старих предмета, одељење у просеку 96, решила 49 а одељење просечно 60 старих предмета, у 2008.години на почетку је имала у раду старих 89 старих предмета, решила 45, док је одељење на почетку просечно имало у раду 76 предмета и решило просечно 39 старих предмета.

Дакле и овај податак указује је према старим предметима поступала несавесно, јер је у раду имала велики број старих предмета и у решавању није придавала значај и приоритет, како је то дефинисано и Судским пословником.

У раду код подносиоца приговора, управо као последица оваквог поступања према предметима, наступало је у великом броју предмета апсолутна застарелост, дакле у 2006.години у 26 предмета у 2007.години у 4 предмета и у 2008.години у 7 предмета.

Подносилац приговора је у свим годинама решавала по броју предмета мањи број предмета од броја који је као минималан прописан Мерилима, дакле у 2006.години 146 предмета, а исте године примила у рад нових 160, у 2007.години 115 предмета а примила нових 110, а у 2008.години 151 а примила у рад 133 нова предмета. Оваквим поступањем подносилац приговора није обезбеђивала ни минимум ажурности, шта више готово да није савлађивала ни прилив предмета, што опет указује на неоспособљеност, а уз то и

сам прилив предмета је био мањи од потребног за остварење минимума оријентационе норме, дакле у раду је нису оптерећивали нови предмети, већ искључиво предмети из ранијих година које није решавала.

Ово све не указује само на неиспуњеност критеријума оспособљености, већ и на сумњу у испуњеност критеријума достојности, јер би сви разлози који су разматрани у оквиру критеријума оспособљености били и разлози за покретање дисциплинског поступка према подносиоцу приговора и изрицање озбиљне дисциплинске мере.

Подносилац приговора је истицала да је у раду била оптерећена и да су то разлози који су доводили до оваквих грубих одступања. Високи савет судства није могао да прихвати овакве разлоге. Наиме, подносилац приговора је поступала претежно у првостепеној кривичној материји – К предметима, а у раду је имала мали број истрага и истражних радњи, који је нису могли оптерећивати у раду толико да долази до оваквих грубих одступања. У раду је имала и мали број предмета у кривичној ванрасправној материји – Кв предметима. Само искључиво непоступањем подносиоца приговора доприносило се повећању броја нерешених предмета, а да је подносилац приговора ажурније поступала у предметима у којима је била задужена, не би настајала овако груба одступања.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиву ВСС